

NYE TILTAK OG ØKT INNSATS MOT LAKSELUS

Trusselen fra lakselusa mot villaks- og sjøørretbestander er allerede alvorlig. Med økende resistensutvikling og tildeling av nye oppdrettskonsesjoner frykter vi at situasjonen kan bli ytterligere forverret. Regjeringen må raskt følge opp alle tiltakene som er foreslått i strategien for bærekraftig havbruk. Norges Jeger- og Fiskerforbund, Norske Lakseelver og naturvernorganisasjonen WWF står samlet i våre krav om økt innsats mot lakselus:

- Tildeling av oppdrettskonsesjoner for laks og ørret må stanses inntil en ny og forpliktende handlingsplan for bekjempelse av lakselus er utarbeidet og igangsatt.
- Fiskeri- og miljømyndigheter må sikre en kontinuerlig og omfattende overvåking av mengden lakselus på ville bestander av laks og sjøørret.
- Ved skadelige nivåer av lakselus på villaks og sjøørret må det umiddelbart innføres krav om felles avlusing og eventuelt brakklegging dersom påkrevet.
- Forbud mot bruk av store merder som vanskeliggjør lusetelling og badebehandling.
- Gjennomgå dagens størrelse på de nasjonale laksefjordene og vurdere behovet for utvidelse for å sikre utvandringskorridorer samt innskjerping av forvaltningsregimet.

>> www.njff.no >> www.lakseelver.no >> www.wwf.no

Prinno Porsgrunn

En dødelig
snyter

Lakselus
- en trussel
mot villaksen

LAKSELUSA – DØDELIG FOR VILLAKS OG SJØØRRET

Langs kysten vår ligger det i dag 1200 oppdrettsanlegg med rundt 300 millioner oppdrettsfisk stående i sjøen hele året. Til sammenligning er det totale, årlige antallet laks som kommer opp i norske elver på mellom en halv og en million laks.

Lakselusa lever naturlig i saltvann, men har tidligere ikke utgjort noen trussel mot laks, sjøørret og sjørøye fordi det naturlig er lave konsentrasjoner av lus i sjøen. På grunn av de store mengdene laks og regnbueørret i oppdrettsanleggene hele året, får vi en unormal og ekstremt høy konsentrasjon av lakselus i fjord- og kystområder med tett oppdrettsvirksomhet. Rømt oppdrettsfisk som oppholder seg i sjøen bidrar også til oppblomstring av lakselus.

Når den unge laksen (smolten) svømmer ut av elvene og mot beiteområdene lengre ut i havet, så passerer den oppdrettsanleggene som ligger i fjordene og langs kysten.

Dersom oppdrettsanleggene i fjorden har mye lus på fisken sin om våren, så må den unge laksen svømme gjennom et belte av lakselus, og risikerer at mange lakselus hekter seg fast. Store lusepåslag gir smolten en svært dårlig start på sitt voksne liv, og mye fisk dør som en følge av sårskader og infeksjoner. I områder på Vestlandet er det tidligere påvist opp mot 95% dødelighet på utvandrende smolt på grunn av luseangrep.

RESISTENT LAKSELUS TRUER VILLAKSEN

For å holde bestanden av lus i oppdrettsanlegg nede benyttes i hovedsak kjemisk behandling. Noen preparater tilsettes fôret og andre tilføres direkte i vannet ved såkalt badebehandling.

Et problem som vekker økt bekymring er påvisning av resistent lakselus flere steder

i landet. Situasjonen kan bli svært kritisk dersom resistens lus sprer seg til mange anlegg langs kysten. Uten mulighet til å behandle oppdrettsfisken vil antall lus i sjøen eksplodere. Skjer dette kan det få enorme konsekvenser for villaks- og sjøørretbestandene i Norge.

Dette er lakselus

Lakselus (*Lepeophtheirus salmonis*) er en parasitt som lever av slim, skinn og blod fra laksefisk. Lakselusa lever bare så lenge vertsfisken er i saltvann. Den har alltid levd naturlig på laks, sjøørret og sjørøye, og har tidligere aldri utgjort noen helsemessig trussel for disse villfiskene.

*”På en laks som forlater barndomselva
er 8-10 lakselus **dødelig**”*

